

Australien 2002

21. nov. 2002.

Så kørte vi videre mod Town of 1770, som vi håber bliver vores udgangspunkt for en tur til Lady Musgrave Island.

Vi undersøgte mulighederne og det viste sig, at vi faktisk skulle købe to dagsture ud til øen hver, for at kunne overnatte derude.

Vi skal også have tilladelse til at overnatte derude, idet man kun tillader 40 personer på øen pr. nat. Vi kunne først få tilladelse fra søndag, da der er fyldt op lørdag.

Alt hvad vi skal bruge på øen, skal vi selv tage med.

Vi fik et tilbud på 650 AUD, og da en dagstur alene vil løbe op i 400 AUD, så bestemte vi os for at tage 3 overnatninger på øen.

På den måde kan vi alle få snorklet noget mere. Hvis vi er heldige kan vi måske også se skildpadder lægge æg, mens vi er på øen.

Nationalpark kontoret havde allerede lukket, da vi havde bestemt os, så vi venter til i morgen med at bestille.

22. nov. 2002.

Før vi bestilte turen til Lady Musgrave Island, undersøgte vi om det var billigere at komme derud fra Bundaberg. Det var det ikke, derfra koster den ca. 800 AUD.

Mette brugte formiddagen på at lave lektier, mens Flemming fik bestilt turen. Lars kedede sig lidt, så han lavede lidt regnestykker med mig.

23. nov. 2002.

Vi slappede af, fik skrevet dagbog og Mette læste flere lektier. Vi fik provianteret, så vi har det, vi skal bruge ude på øen. 5 Liter vand pr. person pr. dag, dvs. 60 liter vand.

Vi fik også pakket om, da vi jo selv skal fragte vores bagage fra den ene side af øen til den anden. Der skulle være en sti tværs over øen, som tager ca. 30 minutter.

Vi gik tidlig i seng, da vi skulle op kl. 5.00.

24. nov. 2002.

Op kl. 5.00, fik morgenmad og pakket sammen. Vi var nede ved båden kl. 7.00 og fik læsset alt vores bagage.

Sejlturen ud til Lady Musgrave var en rigtig rutchebanetur. Lars sov det meste af vejen.

Mette sad stille og slappede af. Mens en tysk familie brækkede sig på skift. Hyggelig vippetur.

Os og vores bagage blev sejlet med glasbåden ind til øen og læsset af.

Pyh-ha, her var sørme nogle venlige sjæle som havde efterladt et par trillebører på øen. Så vi kunne nøjes med en gang med rygsæk og trillebør hver, og så en ekstra tur efter de sidste 40 liter vand. Turen tværs over øen, tager kun 10 minutter i vores tempo, så det var ikke så slemt.

Vi fik teltet slået op. Her er allerede to andre grupper på øen. En gruppe på ti, 6 piger, 2 lærer, en læge og hans søn. De holder en slags afslutning på 12 års skolegang. De skal hjem tirsdag.

En anden gruppe på 3, to fra Ungarn og en fra Australien.

Om eftermiddagen snorklede vi en tur i lagunen alle fire. Vi så alle mange fisk og især mange søpølser.

Der skulle komme mange skildpadder op om natten for at lægge æg, lige i tiden. Man må ikke forstyrre skildpadden før den er begyndt at lægge æg, da det måske vil få den til at søge ud i vandet igen.

Da de var blevet mørkt, gik vore naboer, de tre afsted med lygter og kamera, vi spurgte og de skulle ud og kigge skildpadder. Ikke endnu, de skulle ud og se Muttonbird, om vi ville med. Mette og Lars sov, så Flemming og jeg gik med.

Muttonbird er en havfugl, som søger føde hele dagen ude på havet. De flyver ud tidligt om morgenen og kommer tilbage ved solnedgang. Fuglene hyler, nærmest som babyer når de kalder på hinanden, det er et værre spektakel. Fuglene har reder i huller i jorden, så man skal kigge sig godt for, så man ikke falder i et hul.

Vi fik mange store grønne skildpadder at se. Vi gik ned til strandkanten og fulgte de spor som skildpadderne laver. Det ligner et spor fra en gummiged. På den måde kunne vi hurtigt finde skildpadderne, som var ved af grave hul til at lægge æg i, eller som var i gang med at lægge æg.

Skildpadderne bruger ca. 1 time på at grave et hul og derefter 1 time på at lægge æg. Så der

er masser af tid.

Da vi havde fundet en som var i gang med at lægge æg, vækkede vi Mette og Lars. Vi gik ned og så skildpadden lægge æg ved 23-tiden. Æggene er på størrelse med bordtennisbolde. Skildpadderne kommer tilbage ca. 2 uger senere og lægger en ny portion æg.

25. nov. 2002.

Vi stod tidligt op for at se de sidste padder forlade øen. Der var over 20 som var fanget og ventede på tidevandet, udfør lejrpladsen.

Selvom Mette og Lars sov til de vågnede, så nåede de også at se et par skildpadder forlade øen i dagslys.

Vi brugte dagen på at snorkel og slappe af. Om eftermiddagen spillede vi volleyball mod skolegruppen.

Vi gik tidligt i seng.

26. nov. 2002.

Vi stod tidligt op sammen med Mette og Lars. Vi gik en tur rundt om øen og talte 57 skildpadder som stadig ikke havde forladt øen. Nu ventede de på højvande.

Der kom et par rangere til øen for at lave lidt på toilethuset. Den ene fortalte at der er flest skildpadder omkring juletid, ca. 80 - 100 pr. nat. I 1999 havde de rigtig mange, 300 - 400 pr. nat. Så må øen have været overbefolket. Skildpadderne graver deres huller og er fuldstændig ligeglade med at de graver andres æg op.

Resten af dagen blev igen brugt på at snorkel og slappe af.

27. nov. 2002.

Jeg vågnede ved 5-tiden og gik ned på stranden og kiggede på skildpadder. Det er lidt underligt at tænke på, at de skildpadder som kommer ud af æggene om 2 mdr., vil vende tilbage til øen om 30 - 50 år for at lægge æg. Hvis de altså lever så længe.

Flemming og jeg var ude og snorkel en tur, efter tingene var pakket sammen. Vi så en Egel Ray, den svømmede nærmest rundt om os, og kiggede, hvad vi var for nogle fisk. Den var ca. 2 meter i vingefang, så jeg var noget betænkelig da den svømmede lige imod mig.

Egel Ray, er en rok som har et hoved, der minder meget om en fugl. Den er sort på oversiden og hvid på undersiden. Det ser meget elegant ud, når de nærmest kommer flyvende gennem vandet.

Vi blev samlet op ved 12-tiden, på den anden side af øen.

Efter frokost på båden, var vi ude og snorkel en times tid i lagunen. Dvs. Lars tog med glasbåden, og vi andre snorklede. Vi så to blæksprutter på turen.

Tilbage i Agnes Water checkede vi mail og fik aftensmad. Vi brugte aftenen på at køre til Hervey Bay. Her lejede vi et værelse på et motel.